

[Chr. Christiansen.]

bliver fri Tilgang af Film fra de store Lande. Jeg mener med disse Bemærkninger ikke, at enhver dansk Film fortjener Støtte, men jeg tror afgjort, saaledes som Produktionsvilkårene ligger, at de 500 000 Kr. ikke vil være i Stand til virkelig at dække det Behov, der her er Tale om, og være i Stand til at yde den Støtte, som dansk Filmsproduktion efter min Mening baade nationalt og kulturelt har Krav paa.

Fra Udvalget er der i Betænkningen rettet en Henvendelse til Regeringen om at overveje hele Filmsproblemet og navnlig foretage en samlet Revision og en Forenkling af Lovgivningen. Dette er vi fra vor Side gaaet med til, men vi mener, at det er et Spørgsmaal, som ikke saadan lader sig løse i en Haandevending. Der bør foretages en vidtgaaende Undersøgelse, saaledes at alle Forhold bliver taget med i Betragtning. Ved den tidligere Lovgivning om Biografteatrene har der altid været en meget indgaaende, og jeg kan sige en meget dybtgaaende Undersøgelse af alle de Forhold, der her har været Tale om. Det er sket gennem nedsatte Kommissioner, forud for at vi her i Rigsdagen har faaet Spørgsmaalene fremsat til Behandling. Jeg vil mene, at det ogsaa vil være nødvendigt, hvis man skal gaa i Gang med den Revision og Forenkling, der fra nogens Side saa meget og saa stærkt har været ønsket. Vi er egentlig ogsaa meget betænkelige ved, at Loven skal træde i Kraft pr. 1. August 1946. Loven er jo endnu ikke vedtaget og skal ogsaa behandles i det andet høje Ting, og der vil saaledes blive meget ringe Tid for alle de Myndigheder og de Faktorer, der rammes af Loven, til at bringe Forholdene i Overensstemmelse med den nye Lovs Krav. Jeg havde derfor meget ønsket, man havde taget lidt mere praktiske Hensyn, saaledes at de Mennesker, der rammes af Loven, havde faaet lidt mere Tid til at bringe Forholdene i Orden.

Hvad Lovforslagets enkelte Paragraffer angaar, vil vi stemme imod § 1, men kan stemme for § 2.

Aksel Møller: Det viser sig under Behandlingen af denne Sag, som under Behandlingen af saa mange andre Sager her i denne Rigsdagssamling, at vi i Virkeligheden staar over for Nødvendigheden af at fore-

tage en dybtgaaende Undersøgelse med det Sigte at tage alle de herhenhørende Spørgsmaal op til Revision senere. Det er vel simpelt hen en Følge af, at dansk Lovgivning har maattet vegetere gennem Besættelsesaaarene og Krigen; Tyskernes Tilstedeværelse og alt, hvad der fulgte med, førte jo til, at Lovgivningen ikke kunde holde Trit med Udviklingen ude omkring i Livet. Og her er det saa aabenbart som noget, at saaledes som Biografteatrene er organiseret og som Filmsproduktionen har udviklet sig, er der i allerhøjeste Grad Anledning til over for den høje Regering at rejse Spørgsmaalet om, hvorvidt Tidspunktet nu ikke er inde til at foretage en samlet Revision og Forenkling af Lovgivningen om disse Ting. Det er efter min Mening det værdifuldeste, som er opnaaet under Udvalgets Arbejde, at et saadant Krav har kunnet samle hele Udvalget, og at det har mødt velvillig Forstaaelse hos den højtærede Finansminister og forhaabentlig ogsaa dermed hos den høje Regering.

Hvad der i øvrigt er sket i Udvalget, er efter mit Synspunkt dels Forbedringer, dels — det ønsker jeg ikke at lægge Skjul paa — ogsaa Tilbageskridt. Jeg tror ikke, der er nogen i dette Land, som kan piske sig op til særlig Lidenskab, fordi Biografteaterafgiften forhøjes som oprindelig foreslaaet. Jeg er overbevist om, at enhver, som er klar over, hvorledes dette Lands økonomiske Situation er, hvorledes Statens finansielle Stilling er, ikke vil have noget som helst at indvende imod, at der paa Biografteatre tages en klækkelig indirekte Afgift. I det hele taget tror jeg slet ikke paa, at Befolkningens Modvilje over for de indirekte Skatter er saa stor, som det undertiden kunde formodes, naar man overværer Debatterne i dette høje Ting. Jeg minder om — jeg ved ikke, hvor megen Vægt man skal tillægge en saadan Undersøgelse her i Landet, fordi den maaske endnu er paa Begyndelsesstadiet i Henseende til Teknik og Paaidelighed — men jeg minder i hvert Fald om, at en Gallupundersøgelse for nogen Tid siden viste, at der i allerhøjeste Grad i Befolkningen var Forstaaelse for de indirekte Skatters Nødvendighed og Betydning, og det er vel ogsaa givet, at saaledes som hele Skatteudviklingen har været, er der ikke meget Haab om, at man vil kunne paalægge